

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Cornelii Cvrtii Cæsarei Consiliarij et Historiographi
Ordinis Eremitarum S. Avgvstini S. Nicolavs Tolentinvs
alijque aliquot eiusdem Ordinis Beati**

Curtius, Cornelius

Antuerpiæ

12. Diabolus ei per cognatum religiosum virum infidiatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37243

S.NICOLAI TOLENT. 9

Porrò in matricam ejus conjiciebant omnes aliquid, de suo quantumvis paupere penu: ut in lucro etiam multi deputarent, viro tam sancto quiddam impertire potuisse.

At verò non se deseruit hīc generis humani juratus hostis: sed ingeniosam sutelam texuit, quā rem omnem statim & facilē conficeret, atque minus cautum hunc tironem ab incepto tam sancto dimoyeret. Subornat quendam ejus cognatum, monasterii opulēti, quod propè ab urbe Firmanā tutelam habet sanctam MARIAM, cognomento Iacobi, Præsidem: qui pro affectu sanguinis condolere adolescenti, pro eminentiā religionis consulere etiam auderet, utrumque cum auctoritate. Ut ergo sub oculos ejus venit NICOLAVS; Quid hoc? ait. Ten' an umbram tuam teneo, ô sanguis meus, jam totus exsanguis? Qui tibi venit in mentem, amabo te, vitam inter ista hominum mendicabula eligere, & inediā insomniisque corpusculum tenellum ante tempus occidere? Mitiūs in æta-

I2.
diabolus
ei per co-
gnatum
religio-
sum vi-
rum infi-
diatur.

A 5 rem

tem istam floridam consule, quam
potius ad nos transfer, ubi ad vitam
lautam, religiosam tamen, abunde
omnia suppeditunt, ut non debeas
precarior ex emendicata stipe vive-
re, id est, diu mori. Quid ad hæc
NICOLAVS? nullum omnino ver-
bum. Sed, quia verebatur ab infer-
nali incude venire hoc fulgetrum,
exemplò in templum se confert, &
cruci affusus, cælo se commendat:
è quo videt illicò cælestes plenis
agminibus Genios delabi, qui in
geminos divisi choros, musicis mo-
dulis turbarum illi animum serena-
rent, suaviter & distinctim in hæc
verba melos planè angelicum pan-
gentes. Tolentini, Tolentini, Tolenti-
ni erit finis tuus. In eâ vocatione, quâ
vocatus es, permaneas: in eâ namque
erit salus tua. Attulit ea symphonia
NICOLAO cum solatio inusitatum
gaudium, scrupulisque omnibus
absolvit: qui illicò suum illum ma-
lè conciliatum consiliarium dese-
ruit, rediitque alacris ad pauperem
suam cellam, & veterem austerioris
vitæ rigorem.

I3.
Cælesti
vifo ani-
matur.

Postil-